

[Helge Adam Møller]

det eventuelt at kunne deltage i krig eller krigshandlinger:

»Selvfølgelig er det skræmmende at se, hvordan lande kan blive inddraget i en krig. På den anden side må Danmark tage sin del af problemerne. Det er ikke nok at se med på fjernsynet.«

Det synes jeg er klart og tydeligt udtrykt, og det er vel i og for sig den væsentligste begrundelse for den debat, der har været om dette spørgsmål de sidste 14 dage.

Når forsvarsministeren siger, at man kunne spørge, om Danmark med »Olfert Fischer« burde deltage mere aktivt i Golfen, så er der altså ingen tvivl i den konservative folketingsgruppe om, at svaret burde være et ja. Det burde være et ja, fordi den garanti og den hjælp, som vi i Danmark forventer fra FN og medlemslandene i FN, hvis vi selv blev udsat for et overgreb, må vi selvfølgelig også være villige til at yde andre medlemslande, som har brug for den, og det er der nogle der har i disse dage.

Det er et også et klart ja, fordi vi i øjeblikket har et orlogsfartøj i Golfen, et orlogsfartøj, som er bygget, udrustet og trænet på en sådan måde, at det særdeles effektivt kan løse et antal opgaver side om side med fartøjer fra den multinationale styrke.

Og vi siger endelig ja – eller mener, man burde sige ja – fordi Danmark dermed sender et klart signal om solidaritet til de lande, som på Danmarks og FN's vegne har båret og fortsat vil bære de største byrder i denne frygtelige, men efter vores mening også nødvendige krig.

Det er jo sådan, at Danmark og andre mindre lande er langt mere afhængige af FN og har langt flere fordele af medlemskabet af FN end mange større lande. Frankrig, England, Sovjet og USA kunne nok klare sig uden FN, men kan vi? Vi er afhængige af de internationale garantier, som FN har givet og har udstukket, og vi er afhængige af, at de øvrige medlemslande har vilje, moral og styrke til at kræve, at disse garantier bliver overholdt. Derfor er det vores klare opfattelse, at vi i endnu større grad burde leve op til dette medlemskab. Det ville være til gavn for os selv og for FN's position i årene fremover.

Lad mig så sige til slut, at vi selvfølgelig også erkender, at i et demokrati er det flertallet, der bestemmer – anderledes kan det ikke være – men vi ønsker den åbne debat, vi ønsker, at vi

skal kunne komme frem med vores meninger. Når så et flertal har truffet en anden afgørelse, bøjer vi os loyalt for den, men at skulle opgive vores egne holdninger og meninger, det vil vi ikke.

(Kort bemærkning).

**Trøjborg (S):**

Jeg kunne forstå på hr. Helge Adam Møllers indlæg, at han så meget fjernsyn, og at han ikke syntes, det var helt tilstrækkeligt. I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at stille hr. Helge Adam Møller et par spørgsmål.

For det første vil jeg spørge, om hr. Helge Adam Møller ikke er enig med mig i, at det kan være lige så heltmodigt at gøre en indsats i forbindelse med udstationeringen af det læge- og sanitetshold, som vi snart har i aktion i Golfen, som at yde en aktiv militær indsats.

For det andet vil jeg spørge hr. Helge Adam Møller, om han ikke er enig i det, som udenrigsministeren har udtrykt, at vi bestemt i Danmark kan være vores indsats bekendt.

For det tredje vil jeg gerne spørge hr. Helge Adam Møller, om han ikke er enig i det, forsvarsministeren udtrykte, at der ikke i den nuværende situation er behov for, at der fremsættes forslag om ændring i forholdsordren for korvetten »Olfert Fischer«, og at den løser sine opgaver på fortræffelig vis, og om han ikke er enig med forsvarsministeren i, at det er bedre at følge udviklingen.

(Kort bemærkning).

**Helge Adam Møller (KF):**

Der var intet i det, forsvarsministeren sagde, som jeg ikke var enig i, men jeg havde nogle synspunkter, nogle tilføjelser og nogle nuancer, som stod for det, den konservative folketingsgruppe mener.

Der blev spurgt, om det ikke er lige så heltmodigt at sende læger og sygeplejersker. Jeg mener ikke, at dette er et spørgsmål om heltemod. Jeg mener ikke, at nogen, der tager derned, hverken amerikanere eller tjekkere eller belgiere eller danske sygeplejersker eller læger, gør det for at vise heltemod. De gør det, fordi de – eller landenes parlamentariske forsamlinger og regeringer – finder, at det i den givne situation er nødvendigt og rigtigt. Og det betyder så, at der er nogen, der i sidste instans viser hel-